

# PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

## L E G E

### **pentru modificarea unor acte normative (Legea nr.140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii și Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat)**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

**Art. I.** – Legea nr.140-XV din 10 mai 2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2001, nr.68–71, art.505), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Inspectoratul de Stat al Muncii exercită controlul de stat asupra respectării actelor legislative și normative în domeniul muncii și al securității și sănătății în muncă, în toate întreprinderile, instituțiile și organizațiile, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică, angajatorii individuali care angajează lucrători, precum și în raport cu autoritățile administrației publice centrale și locale și cu persoanele obligate sau responsabile care răspund de respectarea normelor de ordine socială. Controlul se exercită în orice loc în care se desfășoară activitatea sau în legătură cu care există indicii rezonabile privind desfășurarea acesteia.”

2. Se completează cu articolul 2<sup>1</sup>, cu următorul cuprins:

„Articolul 2<sup>1</sup>. Principiile de activitate ale Inspectoratului de Stat al Muncii

Inspectoratul de Stat al Muncii, în organizarea și funcționarea sa, respectă următoarele principii:

- a) eficacitatea și calitatea în furnizarea serviciilor către cetățeni;
- b) imparțialitatea, obiectivitatea, tratamentul egal și nediscriminarea în exercitarea funcției de inspecție;
- c) organizarea și dezvoltarea activității în conformitate cu principiile programării și muncii în echipă;
- d) participarea instituțională a celor mai reprezentative organizații sindicale și patronale la exercitarea funcțiilor atribuite sistemului de inspecție a muncii.”

3. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Articolul 4. Atribuțiile Inspectoratului de Stat al Muncii

(1) Inspectoratul de Stat al Muncii exercită controlul de stat asupra respectării actelor normative în domeniul muncii, securității și sănătății în muncă, în conformitate cu legislația națională și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, Inspectoratul de Stat al Muncii îndeplinește următoarele funcții principale:

a) funcția de control și supraveghere, care constă în:

– verificarea respectării legislației muncii și a normelor privind:

i) relațiile individuale și colective de muncă;

ii) protecția, drepturile și garanțiile salariaților;

iii) egalitatea de șanse și de tratament, inclusiv nediscriminarea și hărțuirea la locul de muncă;

iv) detașarea salariaților în cadrul prestării transnaționale de servicii;

v) securitatea și sănătatea în muncă, prevenirea riscurilor profesionale, precum și aplicarea standardelor juridice și tehnice relevante;

vi) combaterea muncii nedeclarate și a formelor abuzive de ocupare a forței de muncă;

– investigarea accidentelor de muncă și a cazurilor de boli profesionale, în modul stabilit de legislație;

– exercitarea controlului asupra activității agențiilor private de ocupare a forței de muncă și a intermediarilor, în vederea respectării normelor legale privind migrația în scop de muncă;

– alte domenii de competență stabilite prin lege sau prin acte normative subsecvente;

b) funcția de asistență și consiliere, care constă în:

– oferirea, la cerere, de asistență metodologică și consiliere angajatorilor, salariaților și altor persoane interesate privind aplicarea corectă a legislației muncii, securității și sănătății în muncă;

– diseminarea informațiilor și a bunelor practici privind prevenirea riscurilor profesionale, asigurarea condițiilor de muncă decente și promovarea dialogului social;

– informarea și asistarea angajatorilor și a agențiilor private în vederea conformării la legislația muncii și a prevenirii încălcărilor;

c) funcția de informare și cooperare instituțională, care constă în:

– colaborarea cu autoritățile publice centrale și locale, cu partenerii sociali și organizațiile internaționale în domeniul muncii;

– raportarea către Ministerul Muncii și Protecției Sociale a deficiențelor legate de aplicarea legislației muncii, securității și sănătății în muncă;

– participarea la schimbul de date, proiecte și acțiuni comune cu alte autorități de control și organisme naționale sau internaționale.”

**4. Articolul 5 va avea următorul cuprins:**

„Articolul 5. Colaborarea cu alte organe, instituții și organizații

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale sunt obligate să furnizeze Inspectoratului de Stat al Muncii toate datele, rapoartele și informațiile care au relevanță în sfera competențelor lor, precum și să îi acorde colaborarea solicitată pentru exercitarea funcției de inspecție.

(2) Autoritățile sunt obligate să acorde asistență și să coopereze cu inspectorii de muncă ori de câte ori este necesar în timpul îndeplinirii atribuțiilor acestora.

(3) Parteneriatul menționat în prezentul articol se stabilește prin acorduri de parteneriat sau orice alt instrument cu forță juridică obligatorie.”

5. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

5.1. alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Structura și numărul de salariați ai Inspectoratului de Stat al Muncii se stabilesc de către Guvern în conformitate cu principiul adecvării efectivului de personal pentru îndeplinirea eficientă a funcțiilor instituției.”

5.2. articolul se completează cu alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) La stabilirea structurii și numărului de salariați se ține seama, în mod corespunzător, de următoarele criterii:

a) importanța și volumul atribuțiilor care trebuie îndeplinite de inspectorii, în special:

(i) numărul, natura, importanța și localizarea unităților supuse inspecției;

(ii) numărul și categoriile de lucrători angajați în aceste unități;

(iii) numărul și complexitatea dispozițiilor legale care trebuie aplicate;

b) resursele materiale și tehnice puse la dispoziția inspectorilor;

c) condițiile practice în care trebuie efectuate vizitele de inspecție pentru a asigura eficiența acestora.”.

6. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Articolul 7. Personalul Inspectoratului de Stat al Muncii

(1) Inspectoratul de Stat al Muncii este condus de un director, persoană cu funcție de demnitate publică, numit și eliberat din funcție de Guvern, la propunerea ministrului Muncii și Protecției Sociale.

(2) Inspectorii de muncă din cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii au statut de funcționar public și își exercită atribuțiile în conformitate cu principiile consacrate în Constituția Republicii Moldova și în Convențiile nr. 81, nr. 129 și nr. 155 ale Organizației Internaționale a Muncii.

(3) Personalul Inspectoratului de Stat al Muncii, inclusiv al inspecțiilor teritoriale de muncă, este compus din inspectorii de muncă și alți specialiști, care sunt funcționari publici, al căror statut le garantează stabilitate și independență, precum și din personal auxiliar. Funcția de inspector de muncă este ocupată de persoane

cu studii superioare în domeniul ingineriei, dreptului, economiei sau în alte domenii relevante pentru activitatea de inspecție în domeniul securității și sănătății în muncă.

(4) Accesul la funcția de inspector de muncă se realizează, în modul stabilit de lege, pe baza principiilor publicității, egalității, meritelor și capacității candidaților de a îndeplini sarcinile care le vor fi atribuite.

(5) Inspectorii de muncă beneficiază de formare profesională continuă și de perfecționarea periodică a competențelor, participând la programele de instruire și specializare stabilite de Inspectoratul de Stat al Muncii.

(6) Inspectorul de muncă este subordonat doar superiorului ierarhic și, în exercitarea atribuțiilor sale, se bucură de autonomie deplină, sub rezerva respectării legii.

(7) Nu este permisă nicio interferență în activitatea inspectorilor de muncă care să impună exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor. Inspectorii beneficiază de protecție împotriva oricăror forme de violență, constrângere sau amenințare, precum și de independență față de influențe nejustificate, în conformitate cu articolul 6 din Convenția nr. 81 și articolul 8 din Convenția nr. 129 ale Organizației Internaționale a Muncii.”

7. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Articolul 8. Drepturile inspectorului de muncă

(1) În exercitarea atribuțiilor sale, inspectorii de muncă au statutul de funcționar public și beneficiază de următoarele drepturi:

a) să intre liber, în orice moment al zilei sau al nopții, fără notificare prealabilă, în orice loc de muncă, unitate sau alt spațiu supus inspecției și să rămână acolo;

b) să solicite cooperare și asistență în timpul vizitelor de inspecție din partea angajatorului ori a reprezentantului acestuia, a salariaților, a reprezentanților lor, a experților, specialiștilor și tehnicienilor întreprinderii sau ai altor entități consultative, precum și sprijinul experților, tehnicienilor ori specialiștilor serviciilor publice ale administrației publice;

c) să efectueze orice investigație, examinare, reconstituire sau probă necesară îndeplinirii atribuțiilor lor și, în special:

(i) să interogheze, singuri sau în prezența martorilor, angajatorul, salariații ori alte persoane aflate la locul de muncă asupra oricăror chestiuni privind aplicarea legislației muncii;

(ii) să solicite identificarea și motivul prezenței oricărei persoane aflate la locul de muncă inspectat;

- (iii) să solicite prezența angajatorului, a reprezentanților săi, a salariaților sau a altor persoane vizate la sediul unității inspectate ori la sediul Inspectoratului de Stat al Muncii;
- (iv) să preleveze sau să ia probe din substanțele și materialele utilizate ori manipulate în unitate pentru analize, măsurători, fotografii, înregistrări video sau alte mijloace de documentare, cu notificarea angajatorului sau a reprezentantului acestuia;
- (v) să adopte, în orice moment al procedurii, măsuri de precauție proporționale, pentru a preveni distrugerea, dispariția sau modificarea documentelor, fără a aduce prejudicii semnificative părților implicate ori a încălca drepturile acestora;
- (vi) să solicite și să primească de la autoritățile administrației publice centrale și locale, de la persoane juridice și fizice, informațiile necesare îndeplinirii atribuțiilor lor;
- (vii) să solicite, prin intermediul instituțiilor specializate, efectuarea de măsurători, teste sau expertize asupra elementelor materiale ale activității verificate.

(2) Atunci când efectuează controlul, inspectorul notifică angajatorul sau reprezentantul acestuia cu privire la prezența sa, cu excepția cazului în care consideră că o astfel de notificare ar prejudicia îndeplinirea cu succes a atribuțiilor sale. Inspectorul de muncă poate solicita sprijinul angajatorului sau, în lipsa acestuia, al persoanei care îl înlocuiește, asigurându-se că i se pun la dispoziție o cameră de serviciu, mijloace de comunicare și transport în limitele unității aflate sub control.

(3) În timpul controlului, inspectorul de muncă se protejează împotriva riscurilor generale prin aplicarea măsurilor dispuse de Inspectoratul de Stat al Muncii și cu echipamentul individual de protecție oferit de Inspectoratul de Stat al Muncii. Dacă este necesar, acesta solicită angajatorului să pună la dispoziție echipament individual și de protecție la locul de muncă adecvat riscurilor specifice unității la care poate fi expus în procesul de control.”

## **8. Articolul 8<sup>1</sup> va avea următorul cuprins:**

„Articolul 8<sup>1</sup>. Măsurile aplicate în urma controlului de stat

(1) La sfârșitul activității de inspecție, inspectorii de muncă pot lua următoarele măsuri:

- a) să avertizeze și să solicite subiectului supus controlului, cu condiția să nu se cauzeze prejudicii directe salariaților, să adopte imediat sau în termenul indicat măsurile necesare pentru a se conforma reglementărilor în materie de muncă sau pentru a remedia deficiențele constatate în ceea ce privește prevenirea riscurilor profesionale, prezentând justificările lor în fața funcționarului care acționează;
- b) să inițieze procedura de sancționare prin emiterea de acte de contravenție sau de încălcare pentru obstrucționare, atunci când constată încălcări de către întreprinderi ale dispozițiilor legislative și ale altor acte normative referitoare la condițiile de muncă și la protecția lucrătorilor în exercitarea funcțiilor lor;
- c) să propună suspendarea temporară a lucrărilor sau a activităților în caz de risc grav și iminent pentru siguranța sau sănătatea lucrătorilor, până la înlăturarea

cauzelor, cu informarea imediată a directorului Inspectoratului de Stat al Muncii, care este obligat să se adreseze în decurs de 3 zile lucrătoare în instanța de judecată competentă pentru a valida prescrierea suspendării în conformitate cu procedura stabilită de Legea nr.235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător;

d) să solicite autorităților competente ale administrației publice retragerea autorizației (licenței) de desfășurare a activității angajatorului pentru neîndeplinirea intenționată a cerințelor de eliminare a încălcărilor legislației muncii, constatate în urma controalelor repetate;

e) să trimită un raport către organele fiscale sau judiciare atunci când constată neconformități corporative care pot constitui o infracțiune.

(2) Măsurile luate de inspectorul de muncă pot fi contestate în modul stabilit de Codul administrativ.”

9. Se completează cu articolul 10<sup>1</sup>, cu următorul cuprins:

„Articolul 10<sup>1</sup>. Drepturile subiectului supus controlului

(1) În procesul efectuării controlului, subiectul supus controlului este în drept:

a) să verifice delegația de control și să ia cunoștință de legitimația de serviciu a inspectorului;

b) să fie informată referitor la drepturile și obligațiile sale;

c) să conteste acțiunile inspectorilor;

d) să prezinte dovezi și explicații în favoarea sa;

e) să ceară anexarea la procesul-verbal de control a oricăror documente sau copii ale acestora, pe care are dreptul să aplice semnătura și să dea explicații în scris, precum și să ceară includerea în actul de control a mențiunilor cu privire la unele fapte sau drepturi/obligații;

f) să ia cunoștință de procesul-verbal de control și de alte documente întocmite în cadrul controlului;

g) să asiste personal sau prin reprezentantul său în procesul controlului;

h) să obțină acces gratuit și autorizat la toată informația și documentele care se referă la controalele efectuate sau care vor fi efectuate asupra sa, cu excepția informațiilor care ar permite identificarea petentului;

i) să indice organului de control adresa sa electronică la care organul în cauză este obligat să transmită notificările și informația/documentele aferente controlului;

j) să documenteze acțiunile inspectorilor și ale persoanelor care îi însoțesc în interes de serviciu prin proba cu martori și/sau prin intermediul altor mijloace, precum mijloacele de înregistrare foto, video, audio etc. Prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor vizate se realizează în baza interesului legitim al persoanelor supuse controlului, conform legislației privind protecția datelor cu caracter personal. În procesul efectuării controlului, persoana supusă controlului nu este obligată să obțină acceptul sau să informeze prealabil persoanele vizate despre documentarea acțiunilor acestora și despre utilizarea unor astfel de mijloace;

k) să beneficieze de un plan de remediere în condițiile prevăzute de art. 46<sup>1</sup> din Codul contravențional nr. 218/2008;

l) să transmită, încarce, prezinte probe în scopul executării prescripției și să semneze electronic procesul-verbal de control prin intermediul cabinetului personal.”

**10. Articolul 11<sup>1</sup> va avea următorul cuprins:**

„Articolul 11<sup>1</sup>. Modul de efectuare a controlului de stat asupra respectării actelor normative din domeniul muncii, securității și sănătății în muncă

(1) Controlul de stat asupra respectării actelor normative în domeniul muncii, securității și sănătății la locul de muncă are ca scop îndeplinirea funcțiilor prevăzute la articolul 4 și se reglementează de dispozițiile prezentei legi, ale codului contravențional și ale normelor de aplicare.

(2) Acțiunea de control se inițiază în temeiul delegației de control emise de directorul Inspectoratului de Stat al Muncii, ca urmare a planurilor sau programelor de inspecție, a cererii motivate din partea altor organe, a plângerii sau la inițiativa inspectorilor de muncă prin notă de motivare. În orice caz, acțiunea Inspectoratului Muncii se va desfășura fără notificare prealabilă.

(3) Delegația de control va conține, în mod obligatoriu:

- a) numărul și data emiterii;
- b) denumirea completă a Inspectoratului de Stat al Muncii;
- c) temeiul legal al efectuării controlului, cu indicarea expresă a motivelor inițierii controlului;
- d) tipul controlului (planificat sau inopinat) și temeiul inițierii acestuia;
- e) numele, prenumele, funcția și numărul legitimației inspectorilor de muncă desemnați;
- f) datele de identificare ale persoanei juridice sau fizice supuse controlului (denumirea/numele, IDNO/codul fiscal, sediul sau locul desfășurării activității);
- g) obiectul și scopul controlului, inclusiv domeniul de verificare și aspectele ce urmează a fi examinate;
- h) data începerii controlului și durata estimată a acestuia;
- i) mențiunea privind dreptul de contestare a actelor emise în cadrul controlului, potrivit legislației în vigoare.

(4) Indiferent de temeiul sau tipul controlului, acțiunea de control nu poate depăși 15 zile lucrătoare de la data începerii acesteia. La expirarea acestui termen, delegația de control își pierde valabilitatea.

(5) În cazuri justificate prin complexitatea verificărilor sau necesitatea unor analize suplimentare, directorul Inspectoratului de Stat al Muncii poate prelungi durata controlului cu cel mult 15 zile lucrătoare, printr-o decizie motivată care se comunică persoanei supuse controlului.

(6) Inspectorii de muncă desemnați în delegație se selectează în mod obiectiv, ținând cont de domeniul de specializare și evitând orice situație de conflict de interese.

(7) În cazurile în care inspectorul de muncă constată existența unor încălcări flagrante ale legislației muncii, securității sau sănătății în muncă, ori existența unui risc grav și iminent pentru viața sau integritatea salariaților, acesta poate iniția acțiunea de control fără deținerea prealabilă a delegației de control. Inspectorul de muncă este obligat să întocmească o notă de motivare care să descrie circumstanțele de fapt și motivele inițierii controlului, pe care o transmite directorului Inspectoratului de Stat al Muncii în termen de 24 de ore de la momentul inițierii controlului. Directorul autorizează continuarea controlului prin ordin, în baza notei de motivare, emis în termen de 24 de ore de la primirea acesteia. Pe durata acțiunii, inspectorul poate constata încălcările prin orice mijloc de probă admis de lege, inclusiv observații directe, declarații ale salariaților sau reprezentanților angajatorului, înregistrări foto ori video și alte mijloace obiective, urmând ca acestea să fie formalizate ulterior în actul de control.

(8) Inspectoratul de Stat al Muncii elaborează anual un plan de control pe baza metodologiei de planificare a controlului aprobate de Guvern, până la data de 1 decembrie a anului precedent anului calendaristic la care se referă planul de control. Pentru elaborarea planului anual de control, Inspectoratul de Stat al Muncii dispune de informațiile și de toate datele necesare referitoare la întreprinderi și salariați, precum și de orice alte informații relevante pentru planificarea eficientă a activităților de inspecție, care sunt furnizate de autoritățile publice competente. De asemenea, la elaborarea planului anual de control se ține seama de Programul de activități al Inspectoratului de Stat al Muncii, aprobat de directorul Inspectoratului de Stat al Muncii, după coordonarea cu Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(9) Nu se vor examina plângerile anonime, nici cele care prezintă defecte sau neajunsuri de identificare care nu au fost corectate în termenul stabilit în acest scop, nici cele care sunt în mod evident nefondate.”.

**11. Articolul 11<sup>2</sup> va avea următorul cuprins:**

„Articolul 11<sup>2</sup>. Condițiile de efectuare a controlului de stat

(1) Activitatea Inspectoratului de Stat al Muncii se desfășoară, în mod prioritar, prin vizite la locurile de muncă, fără a fi necesară o notificare prealabilă.

(2) Activitatea de control poate fi desfășurată și prin solicitarea persoanei obligate să se prezinte în fața inspectorului în exercițiu, furnizând documentația indicată în fiecare caz sau oferind clarificările relevante.

(3) Pentru realizarea controlului de stat asupra respectării actelor normative în domeniul muncii, securității și sănătății la locul de muncă, se pot utiliza liste de verificare, aprobate în conformitate cu dispozițiile Guvernului, cu condiția ca aceste liste să nu limiteze sau să condiționeze acțiunea inspectorilor de muncă.

(4) Inspectorii de muncă pot întreprinde orice acțiune de investigare și pot lua orice măsură pe care o consideră adecvată în limitele competenței lor, în cazul în care controalele efectuate arată dovezi suficiente de contravenție. În orice caz, dacă în timpul vizitei se constată în mod direct existența unui risc grav și iminent pentru siguranța și sănătatea lucrătorilor, se poate adopta, printre alte măsuri, suspendarea lucrărilor care generează riscul.

(5) Controlul poate fi efectuat de doi sau mai mulți funcționari, astfel cum se prevede în ordinul superior, și nu poate fi prelungit mai mult de 30 de zile lucrătoare, în oricare dintre următoarele circumstanțe:

- a) atunci când activitățile de inspecție sunt deosebit de dificile și complexe, în funcție de volumul operațiunilor persoanei sau entității controlate ori de dispersia geografică a activităților sale;
- b) când persoana inspectată a obstrucționat activitatea de control;
- c) când controlul necesită cooperare administrativă internațională.

(6) Inspectorii de muncă vor acționa cu diligența necesară și vor întocmi rapoarte scrise cu privire la fiecare acțiune pe care o întreprind în cadrul vizitelor la locurile de muncă sau al verificărilor efectuate asupra persoanei inspectate.”.

**12.** Se completează cu articolul 11<sup>6</sup>, care va avea următorul cuprins:

#### Articolul 11<sup>6</sup>. Procesul-verbal de control

(1) Procedura de control se încheie prin întocmirea de către inspectorii de muncă a unui proces-verbal de control, care se completează și se semnează de toți inspectorii indicați în delegația de control, la locul efectuării controlului.

(2) Procesul-verbal de control este documentul prin care se confirmă desfășurarea controlului și care conține toate informațiile privind procedura aplicată, constatările efectuate, prescripțiile și recomandările formulate, măsurile restrictive dispuse și sancțiunile aplicate după caz. Procesul-verbal de control este alcătuit din partea constatatoare, partea prescriptivă și partea sancționatorie după caz și conține în mod obligatoriu:

- a) denumirea completă a organului de control, numele complet și funcția persoanelor care au efectuat controlul;
- b) date cu privire la delegația de control și temeiul efectuării controlului;
- c) denumirea completă sau numele persoanei supuse controlului și identificarea obiectului de control;
- d) tipul controlului;
- e) lista de verificare aplicată după caz;
- f) date privind toate aspectele, documentele, bunurile, încăperile, produsele, utilajele și obiectele de altă natură care au fost supuse controlului;
- g) constatările și rezultatele controlului;
- h) referința expresă la prevederile actelor legislative și normative încălcate;
- i) copiile documentelor examinate care confirmă încălcarea legii și alte documente întocmite în cadrul controlului;
- j) durata controlului;
- k) explicațiile scrise ale persoanei supuse controlului și/sau ale angajaților acesteia;
- l) recomandările și indicațiile pentru înlăturarea încălcărilor stabilite în partea prescriptivă, după caz;
- m) prescripția de aplicare a măsurilor restrictive, după caz;
- n) constatarea contravențiilor sau altor tipuri de încălcări prevăzute de lege, cu indicarea sancțiunii, după caz;
- o) informația privind calea de atac a procesului-verbal de control.

(3) Procesul-verbal de control se întocmește în format electronic și se semnează cu semnătură electronică calificată de către toți inspectorii și de către persoana supusă controlului sau persoana împuternicită cu funcții de răspundere. În caz de imposibilitate, procesul-verbal se întocmește pe suport de hârtie, în două exemplare, iar în cazul constatării semnelor componente de infracțiune – în trei exemplare, numerotate și semnate pe fiecare pagină de către toți inspectorii și de către persoana supusă controlului.

(4) Un exemplar al procesului-verbal de control se înmânează persoanei supuse controlului, cu mențiune scrisă pe al doilea exemplar, confirmată prin semnătură. În cazul refuzului semnării, se face mențiunea corespunzătoare sub semnătura inspectorilor. Procesul-verbal electronic nesemnat de persoana supusă controlului se transmite acesteia prin orice modalitate care confirmă recepționarea. Comunicarea la adresa electronică indicată de persoana controlată se consideră notificare la sediul acesteia.

(5) Al doilea exemplar al procesului-verbal de control se prezintă directorului Inspectoratului de Stat al Muncii spre examinare.

(6) Procesul-verbal de control intră în vigoare de la data comunicării lui persoanei vizate, dacă nu a fost contestat conform prezentei legi.

(7) Se interzice Inspectoratului de Stat al Muncii să facă publice constatările cuprinse în procesul-verbal de control până la intrarea în vigoare a acestuia.

(8) În cazul stabilirii unor încălcări ce conțin semne ale componenței unei infracțiuni, fără cauzarea de prejudicii vieții sau sănătății persoanei, Inspectoratul de Stat al Muncii sesizează procurorul sau organul de urmărire penală competent, în termen de 5 zile lucrătoare de la epuizarea procedurilor de contestare, anexând procesul-verbal de control și materialele aferente.

(9) În cazul în care încălcările constatate s-au soldat cu cauzarea de prejudicii vieții sau sănătății persoanei, Inspectoratul de Stat al Muncii transmite sesizarea către procuror sau organul de urmărire penală competent în termen de 3 zile lucrătoare de la întocmirea procesului-verbal de control.

(10) În cazul în care în procesul-verbal de control se constată o contravenție, acesta substituie procesul-verbal cu privire la contravenție, având același regim juridic și forță juridică. Constatarea și sancționarea contravențiilor se efectuează potrivit competenței, în condițiile Codului contravențional.

(11) Informațiile și elementele de fapt constatate și documentate în cadrul controlului de stat pot fi utilizate ca probe în procesul contravențional. Odată cu încetarea controlului nu se mai admit vizite sau cercetări suplimentare la persoana ori obiectul deja supus controlului.

**13. Legea se completează cu articolul 11<sup>7</sup>, care va avea următorul cuprins:**

Articolul 11<sup>7</sup>. Contestarea controlului și/sau a rezultatelor acestuia

(1) Persoana supusă controlului care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, prin delegația de control, decizia de prelungire a duratei controlului sau prin procesul-verbal de control, prin acțiunile sau inacțiunile inspectorului, este în drept să le conteste, în tot sau în parte, prin depunerea la Inspectoratul de Stat al Muncii a unei cereri prealabile de contestare, în formă scrisă. Procesul-verbal de control se contestă la Inspectoratul de Stat al Muncii dacă acesta nu conține constatarea contravenției sau semne ale componenței de infracțiune în condițiile art. 11<sup>6</sup> alin. (9).

(2) Cererea prealabilă de contestare a delegației de control, a deciziei de prelungire a duratei controlului sau a procesului-verbal de control se depune în termen de până la 30 de zile de la data la care persoanei supuse controlului i-a fost adusă la cunoștință delegația de control, decizia de prelungire a duratei controlului sau, respectiv, procesul-verbal de control. Cererea prealabilă de contestare se depune la sediul Inspectoratului de Stat al Muncii sau în format electronic.

(4) Examinarea și emiterea deciziei pe marginea cererii prealabile de contestare se realizează în termen de până la 30 de zile de la data depunerii cererii.

(5) Contestarea prescripției sau a părții sancționatorii din procesul-verbal de control suspendă efectul acestora doar în termenul și în limitele dispuse de Inspectoratul de Stat al Muncii, după depunerea cererii prealabile de contestare și doar la solicitarea persoanei supuse controlului.

(6) Acțiunile și inacțiunile inspectorilor pot fi contestate la directorul Inspectoratului de Stat al Muncii, în formă scrisă.

(7) Decizia privind rezultatele examinării cererii prealabile de contestare poate fi contestată în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

**Art.II.** – Legea nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.181-184, art.595), cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (6) textul „pentru controlul privind respectarea legislației din domeniul muncii, securității și sănătății în muncă,” se exclude.

2. Compartimentul "1. Lista organelor de control și domeniile aferente acestora" din anexa poziția 11 se exclude.